

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 115.915 van 13 februari 2003
in de zaak A.121.792/VII-26.770**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij:
 advocaat A MOSKOFIDIS
 kantoor houdende te 3600 GENK,
 Rootenstraat 21/20

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Algerijnse nationaliteit, op 29 mei 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2002 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 27 maart 2002 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 6 november 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 december 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van adjunct-adviseur M. HUYGHE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 18 maart 2002 en verklaart zich vluchteling op 19 maart 2002.

1.2. Op 27 maart 2002 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 29 april 2002 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal is als volgt gemotiveerd :

"Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U Verklaart de Algerijnse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Aïn Dilmsile, Wilayat Skikda. U zou op 15 september 2001 uw opleiding binnen het leger gestart zijn in de kazerne van Blida. U zou dit op vrijwillige basis gedaan hebben om uw vermoorde familieleden te wreken. Op 25 september 2001 zou u van uw neef, B. K., hebben vernomen dat uw vader niet opgezet was met het feit dat u uw legerdienst deed. Daarom zou u op 27 september 2001 de kazerne verlaten hebben. U zou naar uw neef, K., te Skikda gegaan zijn. Vijftien dagen nadien zou er een dreigbrief van de "G.I.A." (Groupe Islamique Armée) bij uw ouderlijk huis zijn aangekomen met de vermelding dat u met de dood bedreigd wordt. Op aanraden van uw neef zou u op 16 maart 2002 Algerije verlaten hebben. Op 18 maart 2002 zou u in België aangekomen zijn waar u de volgende dag asiel heeft aangevraagd. U bent in het bezit van uw geboorteakte, fotokopieën (één in het Frans en één in het Arabisch) van lijst vermoorde familieleden, fotokopie van attest van de gouverneur van Skikda die verklaart dat een zekere S. slachtoffer is van terrorisme, fotokopie schadeclaim van terrorisme en drie fotokopieën van overlijdensvaststellingen van twee personen (S. B. en lb. B.) door de politie.

De door u aangehaalde vluchtmotieven zijn onvoldoende ernstig om in de zin van de Conventie van Genève van een gegronde vrees voor vervolging gewag te kunnen maken. Zo bent u nooit officieel gearresteerd, gevangen gezet of in staat van beschuldiging gesteld (CGVS pagina 5). U verklaart op vrijwillige basis uw legerdienst gestart te zijn op 15 september 2001. Alhoewel uw ouders niet akkoord gingen vervulde u uw legerdienst om u op de terroristen te wreken (DVZ pagina 13). Op 27 september 2001 heeft u de opleiding dan toch stopgezet en bent u naar Skikda gegaan (CGVS pagina B). Noch het leger noch de gendarmerie zijn ooit bij u thuis langs geweest om u te zoeken (CGVS pagina's 11 en 12). U verklaart éénmaal bedreigd te zijn door middel van een dreigbrief van de "G.I.A." en dit vijftien dagen nadat u het

leger verlaten had (CGVS pagina B). Uzelf bevond zich op dat moment in Skikda bij uw neef.

Er dient te worden opgemerkt dat u uw eventuele problemen met de terroristen van Aïn Dilmisile nog steeds kon ontwijken door u elders in Algerije te vestigen temeer daar u geen gegronde reden kan aanhalen die een verdere interne vlucht zou uitsluiten (CGVS pagina 10). Zo verbleef u sinds eind september 2001 tot 16 maart 2002 bij uw neef te Skikda waar u nooit enig probleem heeft gekend. U kan niet aannemelijk maken waarom u er niet verder zou kunnen verblijven (CGVS pagina 10). Bovendien dient vastgesteld te worden dat u uw actuele vrees voor vervolging bij terugkeer enkel baseert op de éénmalige bedreiging geuit door leden van de "G.I.A." (CGVS pagina 13).

Ten slotte is het bevreemdend dat u tijdens het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ pagina 13) met geen woord gerept heeft over het feit dat uw opsporingsbericht van het leger in omloop is (CGVS pagina's 11 en 12). Voorts is het opmerkelijk dat u de naam van uw overleden familielid op de overlijdensvaststelling van de politie foutief weergeeft. Zo verklaart u dat het om M. gaat terwijl het over S. gaat (CGVS pagina 3).

De door u voorgelegde documenten ter ondersteuning van uw asielaanvraag zijn niet van die aard om bovenstaande appreciatie te wijzigen."

2.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij een eerste middel aanvoert dat als volgt luidt:

"-schending van de motiveringsplicht zoals vereist door artikel 62 van de Vreemdelingenwet en door de Wet Motivering Bestuurshandelingen:

Het CGVS stelt verkeerdelijk dat uit de verklaringen van verzoekers niet kan worden afgeleid dat hij gegronde redenen had om vervolging in de zin van de conventie van Genève te vrezen. Verzoeker kan hiermee niet akkoord gaan en zal punt per punt de argumenten waarnaar het CGVS verwijst, overlopen en weerleggen:

- vooreerst antwoordt het CGVS totaal niet over de door verzoeker bijgebrachte stukken, noch over de inhoud ervan. De door verzoeker bijgebrachte stukken vermelden namen van naaste familieleden van verzoeker die het slachtoffer zijn geworden van terroristische aanslagen. Deze stukken verantwoordden minstens een verder onderzoek door het CGVS, hetgeen niet gebeurde, zonder enige ernstige reden.

- het CGVS stelt ten onrechte dat uit de verklaring van verzoeker kan worden afgeleid dat noch het leger noch de gendarmerie ooit bij verzoeker thuis zouden zijn langs geweest om hem te zoeken. Hetgeen verzoeker tijdens zijn verhoor op het CGVS uitdrukkelijk verklaarde, was dat hij "dacht" dat noch het leger noch de gendarmerie naar zijn huis zijn geweest, in de periode dat verzoeker zelf ondergedoken leefde bij zijn neef. Verzoeker kon dit trouwens niet weten, gezien hij in die periode tijdelijk bij zijn neef logeerde.

- ten onrechte stelt het CGVS dat verzoeker geen gegronde reden kan aanhalen die een verdere interne vlucht zou uitsluiten, erbij verwijzend dat verzoeker sedert eind september 2001 tot 16/03/2002 bij zijn neef te S. verbleef waar hij "nooit enig probleem kende". Welnu, verzoeker heeft ter zitting van het CGVS uitdrukkelijk gesteld dat zijn verblijf bij zijn neef uiteraard slechts tijdelijk was en in afwachting van een permanente oplossing voor hemzelf. Verzoeker kon niet (en kan niet) verder in Algerije blijven omdat hij zowel met het Algerijnse leger in conflict komt wegens zijn desertie, alsook met het G.I.A. wegens de geuite doodsbedreigingen aan zijn adres.

- in tegenstelling tot hetgeen door het CGVS wordt gesteld, is het geenszins "bevreemdend" dat verzoeker tijdens zijn verhoor op de DVZ niet heeft aangehaald dat een opsporingsbericht van het leger in omloop is. Verzoeker werd tijdens zijn eerste verhoor slechts kort verhoord, terwijl zijn verhoor op het CGVS daarentegen veel uitvoeriger gebeurde, en aan verzoeker de gelegenheid gaf en toeliet om meer in detail de omstandigheden van zijn vluchtrelaas uiteen te zetten.

Voor verzoeker is het daarom onmogelijk om op normale manier in zijn land van herkomst te leven.

Het CGVS oordeelde volledig ten onrechte dat verzoeker geen elementen naar voor zou gebracht hebben waaruit zou blijken dat zijn asielaanvraag gegrond is.

Ten onrechte heeft het CGVS beslist dat het probleem van verzoeker niet van aard zou zijn om een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie uit te maken.

Het CGVS heeft een beoordelingsfout begaan.

Het CGVS heeft ten onrechte onvoldoende de problemen erkend die verzoeker ondervindt in Algerije.";

2.1.2. Overwegende dat het determinerend motief in de bestreden beslissing luidt dat , aangezien verzoeker steeds eventuele problemen met terroristen heeft weten te ontwijken, hij geen redenen aanhaalt die een verdere interne vlucht uitsluit; dat verzoekers argument dat het verblijf bij zijn neef slechts tijdelijk was, niets afdoet aan de vaststelling dat hij van eind september 2001 tot 16 maart 2002 zonder problemen bij zijn neef verbleef; dat de vaststelling dat hij niet aannemelijk gemaakt heeft waarom hij er niet verder zou kunnen verblijven, derhalve niet kennelijk onredelijk is, temeer nu werd vastgesteld dat verzoekers vrees voor vervolging bij terugkeer slechts gebaseerd is op een eenmalige bedreiging door leden van de "G.I.A."; dat het middel niet gegrond is;

2.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij een tweede middel aanvoert dat als volgt luidt:

"Schending van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, art. 5-, hetgeen vooropstelt dat eenieder moet kunnen genieten van een recht op persoonlijke vrijheid en veiligheid.

Dit recht kan niet worden gegarandeerd bij uitvoering van de thans aangevochten beslissing dd. 29/04/2002.

Om al de hierboven aangehaalde redenen dient derhalve de beslissing van bevestiging van weigering van verblijf te worden vernietigd.";

2.2.2. Overwegende dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de door verzoeker ingeroepen feiten niet voldoende ernstig zijn om te gewagen van een vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève; dat, mede gelet op de bespreking van het eerste middel blijkt dat deze beslissing niet kennelijk onredelijk is; dat verzoeker, buiten de reeds eerder ingeroepen vrees voor vervolging om, geen andere redenen doet gelden waaruit een schending van artikel 5 van het EVRM moet blijken; dat het tweede middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien februari tweeduizend en drie, door :

Mevr. M.-R. BRACKE, kamervoorzitter,

de H. C. VERHAERT, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VERHAERT.

M.-R. BRACKE.